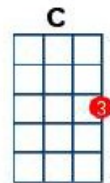

Frankie Dlouhán

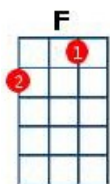
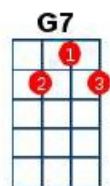
Robert Allen Austin, Thomas Curtis Sapaugh,
Jan Nedvěd

Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

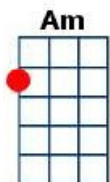

R:

Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každéj měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každéj, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

Tak Frankieho vám jednou naši, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R: